

- d) niszczenie lub uszkodzenie drzew i krzewów oraz innych roślin,
- e) wypas zwierząt gospodarskich,
- f) niszczenie lub wykaszanie trzciny i szuwarów,
- g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt, niszczenie gniazd, wybieranie jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- h) połów ryb wędką oraz uprawianie sportów wodnych,
- i) zanieczyszczanie terenu rezerwatu i zakłócanie ciszy,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wy-

jątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,

- k) wnoszenie budowli oraz zakładanie i budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
  - l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

341

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU ORAZ MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 listopada 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie dokumentacji przemiału gospodarczego zbóż i przemiału umownego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 oraz z 1956 r. Nr 54, poz. 244), art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skupu uprawnień do wydawania przepisów o przemiale zbóż (Monitor Polski Nr A-64, poz. 833) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Ministra Finansów z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie dokumentacji przemiału gospodarczego zbóż i przemiału umownego (Monitor Polski Nr 19, poz. 86 i Nr 45, poz. 216) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 2 pkt 2 wyrazy „co najmniej raz na kwartał” zastępuje się wyrazami „co najmniej raz na pół roku”;
- 2) w § 5 ust. 2:
  - a) w pkt 1 po wyrazach „w młynach, kaszarniach, wiatrakach i samodzielnych śrutownikach” dwukropek zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „pozosta-

jących w zarządzie i użytkowaniu prezydiów rad narodowych lub przedsiębiorstw im podległych oraz innych jednostek gospodarki uspołecznionej”;

- b) dodaje się pkt 2 w brzmieniu:
  - „2) w młynach, kaszarniach, wiatrakach i samodzielnych śrutownikach, pozostających w zarządzie i użytkowaniu jednostek gospodarki nie uspołecznionej:
    - a) kwitariusze przemiałowe,
    - b) księgi przemiałowe,
    - c) księgi magazynowe,
    - d) dokumenty z wyliczenia oszczędności przemiałowych;”
- c) dotychczasowy pkt 2 otrzymuje kolejną numerację 3;
- 3) w § 7 ust. 2 po wyrazach „raporty techniczno-przemiałowe” stawia się przecinek i dodaje wyrazy „księgi przemiałowe”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *S. Gucwa*
Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

342

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 października 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia składników podstawy wymiaru renty funkcjonariuszów Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 35 i 66 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) oraz art. 9 ust. 3 i art. 40 ust. 6 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 marca 1960 r. w sprawie określenia składników podstawy wymiaru renty funkcjonariuszów Służby Więziennej oraz ich rodzin (Monitor Polski z 1960 r. Nr 34, poz.

169 oraz z 1962 r. Nr 87, poz. 410) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tabeli nr 6 po wyrazach „od dnia 1 września 1962 r.” dodaje się wyrazy „do dnia 30 czerwca 1968 r.”,
- 2) wprowadza się tabelę nr 7 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1968 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *F. Rusek*

Załącznik do zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 1968 r. (poz. 342).

TABELA Nr 7 STAWEK MIESIĘCZNYCH RÓWNOWARTOŚCI ŚWIADCZEŃ ZAOPATRZENIA MUNDUROWEGO, OBOWIĄZUJĄCYCH W OKRESIE OD DNIA 1 LIPCA 1968 R.

Lp.	Stopień	Suma zł
1	Funkcjonariusze młodszy — mężczyźni	246,—
2	Funkcjonariusze starszy — mężczyźni	
	od podinspektora do starszego inspektora włącznie	388,—
3	Funkcjonariusze starszy — mężczyźni	
	od podkomisarza do komisarza włącznie	509,—
4	Funkcjonariusze starszy — mężczyźni	
	starszy komisarze	548,—
5	Funkcjonariusze młodszy — kobiety	283,—
6	Funkcjonariusze starszy — kobiety	
	od podinspektora do starszego inspektora włącznie	383,—
7	Funkcjonariusze starszy — kobiety	
	od podkomisarza do komisarza włącznie	495,—

343

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 października 1968 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania trwałego uszczerbku na zdrowiu dla celów wypłaty jednorazowych odszkodowań oraz świadczeń wyrównawczych pracownikom poszkodowanym wskutek wypadków przy pracy.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1968 r. w sprawie jednorazowych odszkodowań i innych świadczeń przysługujących w razie wypadku przy pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. Orzeczenia o trwałym uszczerbku na zdrowiu dla celów przyznawania jednorazowych odszkodowań oraz świadczeń wyrównawczych przysługujących pracownikom poszkodowanym wskutek wypadków przy pracy są wydawane na podstawie badań lekarskich oraz dokumentacji lekarskiej dotyczącej wypadku i przebiegu leczenia powypadkowego.

§ 2. Stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu określa się w procentach według tabeli norm oceny trwałego uszczerbku na zdrowiu, stanowiącej załącznik do zarządzenia, zwanej dalej „tabelą”.

§ 3. 1. W orzeczeniu określającym stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu należy podać rozpoznanie oraz stopień uszkodzenia czynności naruszonego organu, narządu lub układu łącznie z towarzyszącymi powikłaniami, odpowiednio do treści tej pozycji tabeli, która ma zastosowanie w danym przypadku.

2. Jeżeli w odpowiedniej pozycji tabeli procent trwałego uszczerbku na zdrowiu określany jest w granicach od — do, należy ustalić stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu w podanych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania.

3. Jeżeli dla danego przypadku brak jest odpowiedniej pozycji w tabeli, należy oceniać dany przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można przy tym ustalić stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie nieco niższym lub wyższym od przewidzianego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji tabeli. W razie zastosowania takiej oceny orzeczenie należy dodatkowo uzasadnić, wskazując przesłanki do zastosowania określonej pozycji tabeli. Przy powoływaniu się na określone pozycje tabeli należy zamieścić dopisek „per analogiam”.

4. W razie utraty lub uszkodzenia organu, narządu albo układu, których funkcje przed wypadkiem lub uszkodzeniem były już upośledzone wskutek wcześniej zaistniałego wypadku lub choroby samoistnej, stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu określa się w wysokości różnicy pomiędzy stopniem trwałego uszczerbku na zdrowiu, właściwym dla stanu danego organu, narządu lub układu po wypadku, a stopniem upośledzenia istniejącego bezpośrednio przed wypadkiem. Jeżeli określenie, w jakim stopniu organ, narząd lub układ były upośledzone przed wypadkiem, nie jest możliwe, przyjmuje się, że upośledzenia funkcji nie było.

5. Przy wielomiejscowych uszkodzeniach kończyny ogólny stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu równa się sumie procentów uszczerbku ustalonych za poszczególne uszkodzenia według norm przewidzianych w tabeli, z tym że procent ten nie może być wyższy od procentu przewidzianego za utratę uszkodzonej części kończyny.

6. Jeżeli wypadek spowodował uszkodzenie kilku kończyn albo narządów, ogólny stopień trwałego uszczerbku równa się sumie procentów uszczerbku ustalonych za poszczególne uszkodzenia według norm przewidzianych w tabeli, z ograniczeniem do 100%.

7. Przy uszkodzeniach kończyn górnych u mańkutów stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według norm przewidzianych w tabeli, przyjmując dla uszkodzeń ręki prawej procenty ustalone dla ręki lewej, a dla ręki lewej procenty ustalone dla ręki prawej.

8. Jeżeli okres czasowej niezdolności do pracy, spowodowanej wypadkiem przy pracy, trwał co najmniej 5 tygodni, a nie ma możliwości ścisłego określenia stopnia uszczerbku na zdrowiu, przyjmuje się, że trwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 5%.

§ 4. Stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według stanu w chwili badania poszkodowanego.

§ 5. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia na wniosek powiatowego (miejskiego) inspektoratu Państwowego Zakładu Ubezpieczeń obowiązane są udostępnić dokumentację lekarską, dotyczącą leczenia poszkodowanego po wypadku, a w miarę potrzeby również i przed wypadkiem.